هو المعزّی المسلّی النّاصح العلیم

یا قلم قد جآء کرّةً بعد اخری ما اخذت به الأحزان اهل البهآء الّذین آمنوا باللّه مالک الأسمآء و فاطر السّمآء و طاروا بأجنحة العرفان فی هوآء الایقان و اعترفوا بما نطق به لسان العظمة فی الامکان یا قلمی الأعلی قد اتتک مصیبات ناحت بها سکّان الفردوس الأعلی و الجنّة العلیا و الّذین طافوا العرش فی الصّباح و المسآء اسمع ندائی ثمّ اذکر المصیبة الّتی بها احاطت الهموم اسمی القیّوم و انهزم بها الصّبر و الاصطبار و تفرّقا فی الدّیار قل

اوّل روح به ظهرت الأرواح و اوّل نور به اشرقت الأنوار علیک یا ورقة العلیا المذکورة فی الصّحیفة الحمرآء انت الّتی خلقک اللّه للقیام علی خدمة نفسه و مظهر امره و مشرق وحیه و مطلع آیاته و مصدر احکامه و ایّدک علی شأن اقبلت بکلّک الیه اذ اعرض عنه العباد و الامآء و سمعت ندائه الأحلی و اجبته و کنت معه فی کلّ الأحوال الی ان هاجرت من ارض الطّآء الی الزّورآء و من الزّورآء الی ارض السّرّ و منها الی هذا السّجن الّذی سمّی بکلّ الأسمآء من لدی اللّه فاطر السّمآء و کنت فی اللّیالی و الأیّام فائزةً بلقائه و ناظرةً الی وجهه و طائفةً حول عرشه و سامعةً ندائه و ساکنةً فی بیته و متمسّکةً بحبله و متشبّثةً بأذیال ردآء کرمه و فضله الی ان جآء القضآء و اضعفک بما کان مکتوباً فی کتاب اللّه ربّ الآخرة و الأولی و حملت شدائده الی ان انفقت روحک فی سبیله امام وجهه طوبی لک یا امتی و یا ورقتی و المذکورة فی کتابی و المسطورة من قلمی الأعلی فی زبری و الواحی اشهد انّک شربت رحیق العرفان من کأس البیان و صبرت فیما ورد علیک من البأسآء و الضّرّآء فی سبیل اللّه منزل الآیات و مظهر البیّنات و نشهد انّک آمنت به و بکتبه و رسله و ما انزله من سمآء مشیّته و هوآء ارادته افرحی فی هذا الحین فی المقام الأعلی و الجنّة العلیا و الأفق الأبهی بما ذکرک مولی الأسمآء نشهد انّک فزت بکلّ الخیر و رفعک اللّه الی مقام طاف حولک کلّ عزّ و کلّ مقام رفیع قد کنت نائمةً علی الفراش و کان قائماً علی خدمتک الغصن الأعظم و من دونه الأغصان ثمّ ذوی القربی و الامآء اللّائی کنّ من اهل سرادق العظمة و العصمة ثمّ اللّائی جعلهنّ اللّه من اوراق سدرة امره و اثمار شجرة فضله و کان الأغصان یدخلون علیک بسلام و یخرجون بأذکار و زفرات و اسفات و بعد صعود روحک نزلت عبراتهم و صعدت زفراتهم و ناح کلّ ذی قلب و ذی مقام عند ربّک مالک الأرضین و السّموات فآه آه بحزنک حزن اهل خبآء المجد و فسطاط الفضل و ذرفت عیون اللّائی طفن حول العرش بمصیبتک ظهر الفزع الأکبر و ذرفت الأبصار تلقآء وجه ربّک المختار و نحن المقرّبات علی شأن ناح بنوحهنّ اهل الجنّة العلیا و الفردوس الأعلی و الملأ الأبهی الّذین طافوا فی ازل الآزال حول ارادة ربّهم مالک المبدإ و المآل یا ورقة العلیا قد بدّل بحزنک الیوم باللّیل و الفرح بالحزن و السّکون بالاضطراب الی ان احاطت الأحزان من فی الامکان بما حزن الاسم المکنون و السّرّ المخزون و القیّوم الّذی فدی لنفسه القائم امام الوجوه یا قلم اصبر لأنّ الأحزان اخذت الغیب و الشّهود ضع ما کنت علیه و قل مقبلاً الی اللّه مولی الأسمآء و فاطر السّمآء

الهی الهی اسألک بحزن اصفیائک و دموع اوراقک و الأحزان الّتی بها ذابت الأکباد فی البلاد بأن تغفر عبادک و امائک الّذین ذکروها بما نزّل من سمآء عنایتک و فم ارادتک ای ربّ تری الهموم احاطت مظهر اسمک القیّوم و الأحزان اهل سرادق مجدک و عظمتک اسألک بزفراتهنّ و عبراتهنّ فیما ورد علیک فی ایّامک بأن تنزل علی اهل بیتک ما تسکن به افئدتهم و تستریح به انفسهم لئلّا یعملوا ما یزید علی حزنک فی ایّامک ثمّ اغفر کلّ امة وردت بیتک و ناحت فیما ورد فی هذا الیوم الّذی غیّره قضائک و حزن اولیائک و اصفیائک ثمّ ایّد عبدک الحاضر الّذی کان قائماً علی خدمتک و شریکاً فی مصائبک و ناطقاً بثنائک ثمّ اغفر اللّهمّ الأمة الّتی سافرت و الّذین هاجروا من دیارهم الی ان حضروا و سمعوا ثمّ رجعوا ثمّ الّذین ارادوا فضلک و مواهبک و جودک و عطایاک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لو ترید لتجعل الحزن فرحاً فی مملکتک و کینونة الهمّ سروراً بین عبادک لا اله الّا انت الغفور الکریم ثمّ اسألک مرّةً اخری یا اله الأسمآء بنفوذ امرک و احاطة مشیّتک و اسرار کتابک و ما جری

من قلمک الأعلی فی صحفک و زبرک بأن تغفر فی هذا الیوم عبادک و امائک کلّهم و کلّهنّ الّذین اقبلوا الیک و فازوا بذکرک و قاموا علی خدمتک انّک انت الکریم الغفور و العطوف الرّحیم لا اله الّا انت العلیّ العظیم

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۳۰ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر